

CRISTOS A ÎNVIAT

Voi ce trăiți în întuneric
În lumea plină de păcat,
Lăsați în inimă să intre
Cuvântul Cel Adevărat
Ce-a părăsit slava cerească,
În chip de om s-a întrupat
Și pentru mine păcătosul
Osânda grea El a purtat.
Orbilor a dat lumină,
Pe cei bolnavi a vindecat,
Pe cei căzuți a ridicat
Și inimi frânte a mângâiat.
La crucea-apoi luă paharul
Uitat chiar și de Dumnezeu

Sorbind până la fund amarul
Plăți păcatu-n locul meu.
Muri în chinuri mari pe cruce,
El nu trăise pentru El
Mereu la alții se gândise
Și pentru alții El murise.
Dar peste moarte a călcat
Cristos din morți a înviat!
Viață din viață a dat
Cristos din morți a înviat!

Margareta Troanches

Biserica Creștină Baptistă

"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Camelia Sabău
Tehnoredactare: Dan Matei

Anunțuri

Luni ora 10.00 Serviciu de închinare
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17.00 Întâlnire de tineret. Studiu
Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune
Duminică ora 09.30 Cursuri de cateheză
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare
"Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului." Amin. (Matei 28:20b)

An XVI, Nr. 750 din 12 aprilie 2015

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Gânduri de înviere**

pag. 3 **Liniștea Ta!**

pag. 4 **Cristos a înviat**

*„Dar știi că
Răscumpărătorul meu este
viu și că Se va ridica la urmă
pe pământ. ”
(Iov 19:25)*

ÎNVIERE

Puterea morții se frânge
Pierdută în negru pustiu
Lovită, o doare și plânge,
Mormintele-s goale, Cristosul e viu.

Ridicat pentru veci din tenebre
Domnul deplin a învins
Înfrânt e Satana și geme
Tot iadul de frică-i cuprins.

Vrăjmași clocotind înc-a ură
Suferă-n tremur cumplitul păcat
Căci ei condamnat-au sublîma Ființă
Și iată acum, Cristos a înviat!

Păcatu-i plătit iar Legea e mută
Părășii-s topiți și fără de glas
Condamnarea la moarte e nulă
Din restul de plată nimic n-a rămas.

Cristosul cel viu să domnească
Să șadă pe tron în etern
Și-oricine va crede, poftescă
Să suie alături, trăind lângă El.

pastor Daniel Chereji

„Dar iată zorii; noaptea au învins
Speranțele renasc, mormântu-i deschis!
Da, iată zorii! Umbre nu-s e soare iar!
E a învierii zi, și zorii răsar!”

Și după atâta zbucium și dintre atâtea îngrijorări... din tumultul lumii în care trăim zi de zi, ne desprindem și intrăm într-o odihnă binecuvântată... Odihna ce ne-o oferă minunata sărbătoare.

Nu despre odihna trupului e vorba... ci de acea odihnă a sufletului. Pentru că sufletul, are alt fel de a se odihni...

Cuvântul... Cuvântul Tău Doamne, este lumină și candelă pe cărarea noastră... așa că hrânindu-ne din Cuvântul Tău, ne odihnim sufletele.

„Mă desfățez în orânduiri Tale, și nu uit Cuvântul Tău”. Ps 119:16

„Înălțările Tale sunt desfățarea mea și sfătuitoarii mei. Sufletul meu este lipsit de țărână: înviorează-mă după făgăduința Ta”. Ps 119:24-25

De n-ar fii făgăduințele Tale Doamne... cum am avea siguranța că suntem în mâna Ta și ocrotiți de Tine?

„Oamenii L-au condamnat pe Dumnezeu la moarte, Dumnezeu însă, prin învierea Lui, îi „condamnă” pe oameni la nemurire, în locul loviturilor pe care I le-au dat oamenii, El îi îmbrățișează; în locul ocărilor, El le împărțășește binecuvântări; în locul morții, El le dă nemurirea. Nici când oamenii nu au arătat atâta ură față de Dumnezeu ca atunci când L-au răstignit, și niciodată Dumnezeu n-a arătat iubire față de oameni ca atunci când a înviat. Oamenii au vrut să-L facă pe Dumnezeu muritor, El însă, prin învierea Lui, i-a făcut pe oameni nemuritori”.

Iustin Popovici 1894-1979

„Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața... să știi că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică”. Ioan 5:12-13.

Și iată, sufletul se liniștește și se odihnește în Domnul.

Și-apoi, atât de bine ne e... și-așa de bucuroși ne simțim când noi, copiii lui Dumnezeu, „născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu”, (Ioan 1:13) suntem în părtășie... ne vedem unii pe alții și împreună Îl Lăudăm și-L preamărim pe Domnul nostru.

Și de-atâtea ori, cântarea noastră e cu lacrimi... și e caldă și înălțătoare... și cu inimile vibrând și cu glas tremurând, ne înălțăm sufletele ce se odihnesc în Domnul.

Cristos a înviat! Repetăm acest adevăr acum, mai des decât o facem de obicei.

Dar, noi trăim fiecare zi din viață cu siguranța că am înviat și noi împreună cu El.

Și dacă mai trebuie să răzvim printre necazuri și suferințe... dacă mai trebuie să rezolvăm probleme și să aranjăm tot felul de lucruri, gândul ne stă tot la marea țărână... când se va auzi sunetul de trâmbiță și Îl vom vedea pe Domnul nostru, față în față.

„Da, iată zorii! Dați de veste: Isus e viu!
Boldul morții a fost înfrânt căci zorii au venit!”

Camelia Sabău

LINIȘTEA TA!

Înainte ca vânturile ce bat să înceteze,
Învață-mă să trăiesc în liniștea Ta.

Amy Carmichael

Liniștea desăvârșită, nu o au întotdeauna cei care ar avea mare nevoie de ea, și ar aprecia-o, și adesea nu este apreciată de cei care o au.

Adevarat, trăirea în sfințenie presupune disciplină, dar merită pentru că răsplata cerească este mare.

Stăm cu ochii ațintiți spre cer și cu gândul îndreptat spre aceia care și-au țintuit păcatele pe cruce, care ca și Ioan, se sprijină pe Domnul Isus Hristos, care se abandonează pe ei înșiși ca Pavel, pentru a fi răpiți în al treilea cer, care doresc ca David să stea la picioarele Domnului lor.

Cum am putea trăi altfel decât în sfințenie, și în liniștea Domnului, rămânând la vechile obiceiuri păcătoase, și în același timp, să dorim, să atingem semnele cuielor din mâinile lui Hristos?

Omul durerii, care a cunoscut suferința, a acceptat să fie scuipat, părăsit de u-

cenici, să înfrunte răutatea și batjocura gloatei și toate acestea din dragoste pentru mine? - pentru tine? A luat păcatele mele rușinoase și le-a făcut a Lui !!!

Limitările noastre ar trebui să ne învețe ceva, și anume, despre limitările pe care Domnul Isus le-a îndurat când a pus deoparte mantia Împărătească și a îmbrăcat umiliința trupului omenesc.

Cu cât ne simțim mai slabi, cu atât să ne bizuim mai mult pe El, și așa descoperim mai mult cât de puternic este, și cât de slabi și netrebnici suntem.

Cea mai mare suferință de pe pământ a avut loc la cruce, dar și cea mai mare Glorie, dată ca răspuns suferinței; Gloria Domnului Isus, când s-a înălțat la cer. El a suferit moarte de cruce de aceea și Dumnezeu l-a înălțat nespun de mult. Fil. 2:8-9

Și îți mulțumesc Isuse că prin suferințele Tale, m-ai învățat să ascult, și mi-ai dat har să învăț să ascult și să caut Liniștea Ta!

Zâna Mețac

Meandrele păcatului, simfonia lui tragică ce ne conducea spre moarte, otrava care ne întuneca mintea și ne stăpânea voința s-au prăbușit brusc în necuprinsul har pe care Cel veșnic ni l-a descoperit la Calvar. Sângele sfânt al Mielului Desăvârșit avea să pecetluiască odată pentru totdeauna reconcilierea Creatorului cu omul.

Inimile noastre se închină pline de mulțumire înaintea Celui ce S-a aplecat în dragostea Lui asupra ființelor noastre, a desfăcut legăturile păcatului, sădind în noi viața veșnică. Reverberează de uimire în fața planului Său desăvârșit care

a căutat să răscumpere sufletele rătăcite în tenebrele păcatului ce ne ducea la moarte.

„Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El, întrucât știm că Hristosul înviat din morți, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, odată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.”
Romani 6: 8-10

Amalia Lupu